

A Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a dr. Weiszbart József ügyvéd(**felperesi jogi képviselő címe**) által képviselt **felperes neve**(felperes címe) felperesnek,- a dr. Puskás Dóra Hildegard jogtanácsos által képviselt **Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság** (1026 Budapest, Riadó u. 5.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében – melybe az alperes pernyertességének előmozdítása végett a dr. Zámbo Balázs jogi előadó és a dr. Pintér Mihály jogi előadó által képviselt **Alperesi beavatkozó (alperesi beavatkozó címe)** beavatkozott - meghozta a következő

í t é l e t e t:

a keresetet **elutasítja.**

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak - a NAV külön felhívására, az abban közölt időben és módon – **30.000,-** (harmincezer) Ft illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt **30.500,-** (harmincezer-öttszáz) Ft perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az alperesi beavatkozóajánlatkérő az „Orvosi műszerek beszerzése TIOP-2.2.6-12/1B-2013-0056 pályázati forrásból” tárgyban a 2015. szeptember 11. napján feladott és az Európai Unió Hivatalos Lapjában 2015. szeptember 16. napján 2015/S 179-324914. szám alatt közzétett ajánlati felhívásával a Kbt. Második része szerinti nyílt közbeszerzési eljárást indított.

Az ajánlatkérő az ajánlati felhívás II.1.8), illetve a 9) pontjaiban a részekre történő ajánlattételt lehetővé tette, míg az alternatív ajánlattételt nem engedélyezte.

Az ajánlatkérő az ajánlati felhívás II.2.1) pontjában 35 részben határozta meg a teljes mennyiséget. Az 1. rész esetében az ajánlati dokumentáció műszaki leírásában meghatározott paraméterek szerinti 1 db többcsatornás neuromonitor, 1 db flexibilis munkacsatornás rhinolaryngo-fiberoscop, 1 db flexibilis laryngo-fiberoscop, 1 db műtői előkészítő műszerkocsi, 2 db mosó- és átfúvó pisztoly tartozékokkal (2db), 1 db műtőasztal és 1 db betegőrző monitor szerepelt.

Az ajánlatkérő az 1. rész becsült értékét 39.479.027,- Ft-ban állapította meg.

Az ajánlatkérő az ajánlattételi határidőt eredetileg 2015. október 30. napjának 11.00 órájában határozta meg.

Az ajánlatkérő a felhívás mellé dokumentációt is készített, melyben útmutatót, szerződésfeltételeket, műszaki leírást, továbbá irat- és nyilatkozatmintákat csatolt. Ennek 7. és 8. oldala szerint az 1 db flexibilis munkacsatornás rhinolaryngo-fiberoscop és az 1 db flexibilis laryngo-fiberoscop esetében az ajánlatkérő minimum 30 cm-es hasznos hosszt vár el, és emellett kérte megadni a termék paramétereit. A 2 db mosó- és átfúvó pisztoly tartozékokkal (2db) esetében a 10. oldalon közölte, hogy elvárt műszaki paraméter minimálisan, hogy csatlakoztatható legyen a kórház 3/4"-os csőrendszeréhez a víz és a nagynyomású levegő biztosítása céljából. Minimális elvárás volt továbbá a szettenként 5 méter tömlő és gyorscsatlakozó.

A felperes az eljárás során több kiegészítő tájékoztatás iránti kérelmet és előzetes vitarendezési kérelmet nyújtott be az ajánlatkérőhöz.

A 2015. október 19. napján kelt kiegészítő tájékoztatás iránti kérelmében - annak a jogorvoslati kérelemmel érintett 1. rész c), d) és e) pontjában – a felperes kérte a flexibilis munkacsatornás rhinolaryngo-fiberoscop és a flexibilis laryngo-fiberoscop esetében az „minimum 30 cm hasznos hossz” kategória értelmezését, mivel a felperes által megajánlani kívánt termék esetében a katalógusok és a műszaki leírások csak egyszerű hossz értéket adnak meg, hasznos hossz kategóriát nem. Kérte, hogy az ajánlatkérő adja meg, hogy a hossz meghatározáshoz képest a hasznos hossz kategória miként értelmezendő, a kettő miként viszonyul egymáshoz. A mosó- és átfúvó pisztoly tartozékokkal esetében azon kitéllel összefüggésben, hogy az „csatlakoztatható legyen a kórház 3/4"-os csőrendszeréhez a víz és a nagynyomású levegő biztosítása céljából” kérte, hogy az ajánlatkérő adja meg a követelmény csatlakozási módot, illetve formát, azt, hogy milyen a csatlakozási pont kialakítása, mert anélkül e követelménynek való megfelelést nem lehet megítélni.

Az ajánlatkérő 2015. október 26. napján 18 óra 20 perckor e-mailben adta meg a 3. kiegészítő tájékoztatást, amelyben közölte, hogy nem ismeri a felperes által megajánlani kívánt termék katalógusát és műszaki leírását, így nem tudja meghatározni, hogy a hasznos hossz a termék egyszerű hossz értékéhez képest miként értelmezendő, a kettő miként viszonyul egymáshoz. Közölte továbbá, hogy a 3/4"-os csőrendszerhez megfelelő menetes csatlakozás szükséges, amelyet a nyertes ajánlattevő a szállítás előtt a helyszínen egyeztethet.

A felperes 2015. október 19-én kelt kiegészítő tájékoztatás kérésére az ajánlatkérő 2015. október 27. napján adta meg a 4. kiegészítő tájékoztatást, amelyet 2015. október 27-én 18 óra 31 perckor küldött meg e-mailen.

A felperes 2015. október 27. napján előzetes vitarendezési kérelmet terjesztett elő, amelynek V. pontjában ismét kérte, hogy az ajánlatkérő kiegészítő tájékoztatás keretében adja meg a flexibilis munkacsatornás rhinolaryngo-fiberoscop esetében, hogy mit jelent a „minimum 30 cm hasznos hossz”, valamint a VI. pontban kérte, hogy az ajánlatkérő adja meg a csatlakozási módot és formát.

A felperes 2015. október 27. napján egy további előzetes vitarendezési kérelmet is előterjesztett, amelyben azt kifogásolta, hogy a 2015. október 26. napján hivatali idő után megküldött kiegészítő tájékoztatás igen nagy terjedelmű dokumentáció módosítást tartalmaz, amely maga után vonja a Kbt. 42.§ (2)-(4) bekezdésében foglalt kötelezettségek beállítását. Kifogásolta továbbá, hogy a módosítással egyidejűleg és azóta sem kapott sem egységes dokumentációt, sem

tájékoztatást.

Az ajánlatkérő 2015. október 27. napján közölte valamennyi érintett gazdasági szereplővel, hogy a módosítással egységes szerkezetű dokumentáció elérhető az általa megadott linken, melyhez egyidejűleg megadta a felhasználónevet és a jelszót. Közölte, hogy a hiányzó válaszokat ezen a napon, 2015. október 27-én megküldte valamennyi érdeklődő gazdasági szereplő részére, és hogy az ajánlattételi határidőt a (Kbt.) 45.§ (4) bekezdése alapján 2015. november 2. napjának 11.00 órájára módosította, amelyről minden érdeklődő gazdasági szereplőt tájékoztatott. A határidő módosításáról nem ad fel hirdetményt.

A felperes 2015. október 28. napján újabb előzetes vitarendezési kérelmet nyújtott be az ajánlatkérőhöz, amelyben kifogásolta, hogy az ajánlatkérő a 2015. október 27. napján az esti órákban megküldött, az ajánlattételi határidő meghosszabbításáról értesítő levelében rosszul számolta ki és alkalmazta az eljárási határidőket, megsértve ezzel a Kbt. 45.§ (2) bekezdés által előírt időtartamot. Kifogásolta továbbá, hogy az ajánlatkérő nem alkalmazta a Kbt. 42.§ (3) bekezdés rendelkezéseit, pedig mindenképpen szükséges lett volna az ajánlattételi határidő meghosszabbítása, módosító hirdetmény feladása, a határidő + 23 napos meghosszabbítása, így az ajánlatok legalább 2015. november 20. napjáig beadhatók lennének.

Az ajánlatkérő 2015. október 30. napján elutasította a felperes előzetes vitarendezési kérelmét. Az elutasítás V. és VI. pontjában közölte, hogy a két fiberoscop esetében a hasznos hossz a flexibilis rész hossza, továbbá a víz csatlakoztatása esetében ¾"-os csőrendszerhez megfelelő menetes csatlakoztatás szükséges, míg a sűrített levegő esetében AGA típusú csatlakozó biztosított az ajánlatkérő részéről.

Az ajánlatok bontására 2015. november 2. napján 11 órakor került sor. Az 1. részre a felperes nettó ajánlati ára 1,- Ft, míg a ... Zrt. nettó ajánlati ára 39.350.000,- Ft volt. Az ajánlattevők megadták az egyéb bírálati részszempontokra vonatkozó ajánlataikat is.

Az ajánlatkérő 2015. november 13. napján a felperes ajánlatát a Kbt. 74.§ (2) bekezdés a) pontja alapján érvénytelenné nyilvánította és a felperest az eljárásból kizárta, mert az ajánlatkérő 2015. november 9. napján árandokolást kért a felperestől az 1-35. részek vonatkozásában, miután a felperes által megadott ajánlati ár jelentősen eltért az adott részekre vonatkozó becsült értéktől. A felperes a megadott határidőig az árandokolást nem nyújtotta be, így az ajánlati árak megalapozottságáról az ajánlattevőnek nem volt lehetősége meggyőződni. Ugyanakkor a felperes által megadott ajánlati árakat aránytalanul alacsonynak értékelte, ezért döntött az ajánlata érvénytelenné nyilvánításáról.

A felperes 2015. november 10. napján jogorvoslati kérelmet nyújtott be, amely alapján az alperes - a hiánypótlási felhívás teljesítését követően - 2015. november 25. napján megindította a jogorvoslati eljárást.

A felperes a jogorvoslati kérelmében kérte a Kbt. 152.§ (2) bekezdés d) pontja alapján a jogsértés megállapítását és ennek nyomán a (3) bekezdés a) pontja szerint az ajánlatkérő felhívását a törvénynek megfelelő eljárásra. A jogorvoslati kérelmét a Kbt. 45.§ (2) és (4) bekezdésének, valamint a 42.§ (2) és (3) bekezdésének a megsértésére alapította.

A felperes a pontosított jogorvoslati kérelmében kizárólag az 1. rész tekintetében támadta az ajánlatkérő döntését.

Kifejtette, hogy az ajánlattételi szakban kiegészítő tájékoztatás iránti kérelmeket és előzetes vitarendezési kérelmeket terjesztett elő. 2015. október 19. napján, a jogszabályban előírt határidőn belül kiegészítő tájékoztatás iránti kérelmet terjesztett elő, amelyre a válaszokat az ajánlatkérő három lépésben adta meg:

Az első válaszcsoportot 2015. október 26. napján 18 óra 33 perckor elektronikus úton küldte meg az ajánlatkérő, amelyről a felperes értelemszerűen csak másnap, 2015. október 27. napján értesült.

A második válaszcsoportot 2015. október 27. napján 18 óra 31 perckor elektronikus úton küldte meg az ajánlatkérő, amelyről a felperes csak másnap, 2015. október 28. napján értesült. Az ajánlatkérő 2015. október 27. napján módosította az ajánlattételi határidőt 2015. október 30. (péntek) 11 órától 2015. november 2. (hétfő) 11 órára.

Miután a felperes észlelte, hogy a kiegészítő tájékoztatás és az ajánlattételi határidő között nincs meg a Kbt. 45.§ (2) bekezdésében írt időtartam, és a kiegészítő tájékoztatás rendkívül terjedelmes, a dokumentációt az ajánlatkérő még a 2015. október 26-i és 27-i kiegészítő válaszaiban is jelentős mértékben módosította, valamint továbbra sem adott választ a felperes kiegészítő tájékoztatás iránti kérelmére, ugyanakkor az ajánlatkérő 2015. október 27. napján megküldött válaszából kitűnően az ajánlattételi határidőt a továbbiakban már nem kívánta módosítani és egyértelművé tette, hogy több választ nem ad, a felperes előzetes vitarendezési kérelmet terjesztett elő.

Az ajánlatkérő 2015. október 30. napján 18 óra 11 perckor e-mailben küldte meg az előzetes vitarendezési kérelemre adott válaszát, amit a felperes csak 2015. november 2. napján történő kézhezvétellel kapott meg, és abban az ajánlatkérő további kiegészítő tájékoztatást is adott. A felperes csak ebből az előzetes vitarendezésre adott ajánlatkérői válaszból tudta meg, hogy az ajánlatkérő mit ért hasznos hossz alatt a két típusú laryngo-fiberoscop esetében, valamint, hogy a mosó- és átfúvó pisztolynak milyen csatlakozóval kell rendelkeznie a sűrített levegő használatkor. Ennek megfelelően a felperes az ajánlatkérő 2015. október 30. napján 18 óra 11 perckor e-mailben megküldött, és a felperesnek 2015. november 2. napján tudomására jutott előzetes vitarendezési kérelemre adott válaszból tudta meg, hogy az ajánlatkérő mégis ad ki még kiegészítő tájékoztatást, de ehhez képest az aznapi ajánlattételi határidőt nem halasztja el, és nem biztosítja a Kbt. 45.§ (2) bekezdésében előírt időközt. A válaszokat a felperes túl későn kapta meg, amikor már nem tudta azokat megfelelő határidőben kezelni, így az ajánlatkérő tulajdonképpen elzárta a felperest attól, hogy versenyképes ajánlatot tudjon tenni.

A felperes előadta továbbá, hogy az ajánlatkérő a dokumentációt először 2015. október 22-én módosította, majd 2015. október 27-ei kézhezvétellel a dokumentációban hivatkozott, de eredetileg megküldeni elmulasztott steril alaprajzot, valamint teljesen új .rar és .zip formátum alatt egyéb nagy számú tervrajzot küldött, mindezekon felül a 2015. október 27-ei és 28-ai kiegészítő tájékoztatásra adott válaszaiban is módosította a dokumentációt. 2015. október 28-án új egységes dokumentációt adott ki, amit kódszóval tett hozzáférhetővé a saját honlapján, majd a vitarendezési kérelmekre 2015. október 28-án és 2015. november 2-án adott válaszaiban is nagy számú és jelentős terjedelmű új információt adott.

A felperes a jogorvoslati kérelmében kifejezetten az alábbiakat kifogásolta:

Egyrészt hivatkozott arra, hogy az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 42.§ (2) bekezdését [helyesen a Kbt. 45.§ (2) bekezdését], mely szerint legkésőbb az ajánlattételi határidő előtt 6 nappal meg kell adni a kiegészítő tájékoztatás kérésre a választ, mely kötelezettségének az ajánlatkérő nem tett eleget, hiszen még az ajánlattétel napján is adott válaszokat, annak ellenére, hogy a kiegészítő tájékoztatás iránti kérelmet a felperes az ajánlattételi határidőt megelőzően több mint 10 nappal,

2015. október 19. napján előterjesztette. E körben hivatkozott a Kbt. 45.§ (4) bekezdésének a megsértésére is, mert a kiegészítő tájékoztatás kérés nyomán az ajánlatkérő nem hosszabbította meg az ajánlattételi határidőt.

E körben kifejtette, hogy a Kbt. 37.§ (1) bekezdése alapján a kezdőnap nem számít bele a határidőbe, azaz 2015. november 2. napját a matematikai számításnál nem kell figyelembe venni. Innen kell tehát azt a kitételt figyelembe venni, illetve leszámolni, hogy „legkésőbb 6 nappal”. Ennek megfelelően az 1. nap 2015. november 1., a 2. nap 2015. október 31., a 3. nap 2015. október 30., a 4. nap 2015. október 29., az 5. nap 2015. október 28., a 6. nap 2015. október 27.

Kifogásolta továbbá, hogy a 2015. október 19. napján, határidőben előterjesztett kiegészítő tájékoztatás iránti kérelmére az ajánlatkérő a 2015. október 27. napján keltezett iratában adta meg a választ, de azt csak a munkaidő után, este küldte meg e-mailben, ami a felperes részére 2015. október 28. napján került kézbesítésre. Még abban az esetben is, ha nem a kézbesítés, hanem a kelet dátumát, 2015. október 27-ét vesszük figyelembe, a válasz akkor is az ajánlattételi határidőt megelőző hatodik napon keletkezett, azaz öt nappal előzte meg az ajánlattételi határidő utolsó napját. Ugyanis nem a hatodik napon, hanem hat nappal megelőzően kell a válaszokat megküldeni, ami a számításnál legalább a hetedik napot jelenti. Jelen esetben ráadásul 2015. október 28. napja minősül a kézbesítés napjának, ami vitán felül jogsértő. Az ajánlatkérő tehát a határidő meghosszabbítása mellett sem tartotta be a Kbt. 45.§ (2) bekezdése által előírt időtartamot.

A felperes hivatkozott továbbá arra, hogy az ajánlatkérő a kiegészítő tájékoztatás iránti kérelmére, és a vitarendezési kérelmére adott válaszaiban is módosította a dokumentációt, új, egységes szerkezetű dokumentációt adott ki, ahhoz a hozzáférést külön szerverfeltöltéssel biztosította, mégsem tett közzé új hirdetményt, és egyidejűleg nem tájékoztatta az érdekelt gazdasági szereplőket, megsértve ezzel a Kbt. 42.§ (2) bekezdés rendelkezéseit.

A felperes sérelmezte továbbá, hogy az ajánlatkérő a dokumentáció módosítása ellenére nem hosszabbította meg az ajánlattételi határidőt, megsértve ezzel a Kbt. 42.§ (3) bekezdését.

Az ajánlatkérő a felperes jogorvoslati kérelmére tett észrevételében elsősorban arra hivatkozott, hogy nem állapítható meg a felperes ügyfélképessége, másrészt érdemben is alaptalannak tartotta a jogorvoslati kérelmet, ezért kérte annak elutasítását.

Az ajánlatkérő kifejtette, hogy az utolsó kiegészítő tájékoztatást 2015. október 27. napján küldte meg az ajánlattevők részére. Miután az ajánlattételi határidő 2015. november 2. napja volt, a kiküldés a jogszabályban előírt hat nappal korábban megtörtént, így az ajánlatkérő álláspontja szerint a kiegészítő tájékoztatás megadására a Kbt. 45.§ (2) bekezdésében foglalt határidőben került sor.

Előadta, hogy a dokumentáció nagyobb terjedelmű módosítására csak egy alkalommal került sor, mely esetben az ajánlatkérő eleget tett a korrigendum feladási kötelezettségének (2015/S 197-356271.). Az ezt követő kiegészítő tájékoztatások nem eredményezték a dokumentáció nagyobb terjedelmű módosítását. Utalt arra, hogy a jogorvoslati kérelemben megjelölt tervek elektronikusan történő elérhetővé tétele nem eredményezte új dokumentáció rendelkezésre bocsátását. Az ajánlatkérő által korábban rendelkezésre bocsátott dokumentáció változatlan tartalommal került kiadásra, az ajánlatkérő a terveket kizárólag az ajánlattételt megkönnyítő többletinformációként bocsátotta rendelkezésre. Az ajánlatkérő hangsúlyozta továbbá, hogy a tervek már 2015. október 26. napján megküldésre kerültek az ajánlattevők részére, pusztán a dokumentumok elérésének egyszerűsítését biztosította a link elérhetővé tételével, ezzel is segítve az ajánlattevőket. Felhívta továbbá a figyelmet arra, hogy a tervek nem a jelen jogorvoslati eljárás tárgyát képező 1. ajánlati

részhez kapcsolódnak, így azok tartalmának, valamint megküldésének kifogásolására a felperesnek nincs lehetősége. Az 1. ajánlati rész vonatkozásában a 2015. október 27. napján megküldött egybeszerkesztett dokumentáció, valamint a kiegészítő tájékoztatásra adott válasz többletinformációt nem tartalmazott, az az ajánlattételt nem befolyásolta.

A felperes jogorvoslati kérelmében hivatkozott vitarendezési választ az ajánlatkérő 2015. október 30. napján küldte meg az ajánlattevők részére, annak keretében kiegészítő tájékoztatást nem adott. A felperes által kifogásolt VII. és VIII. vitarendezési kérelem nem tartalmazott továbbá olyan információt, amely a dokumentációból, vagy a korábban megküldött válaszokból ne lett volna ismerhető, illetve az ajánlattételt érdemben befolyásolta volna.

Utalt arra, hogy a felperes által kifogásolt tájékoztatások a közbeszerzési eljárás 35 részéből mindössze 7-et érintenek, ennek megfelelően – figyelemmel arra, hogy a felperes minden részre adott ajánlatot -, amennyiben a felperes komolyan gondolta volna az ajánlattételt, és kizárólag a jogorvoslati kérelemben kifogásolt dokumentumok megküldésének időpontja akadályozta volna meg abban, akkor legalább 28 részre ésszerű ajánlatot tudott volna tenni. Egyebekben a felperes az ajánlatát már a VII. és VIII. - általa kezdeményezett - vitarendezés válaszainak megküldését megelőzően, 2015. október 30. napján kora délután benyújtotta, tehát a kérdéseire nem várta meg a választ az ajánlattétellel.

Az ajánlatkérő álláspontja szerint a felperesnek nem állt szándékában valós, a piaci viszonyoknak megfelelő ajánlatot tenni, célja mindössze az eljárás hátráltatása és szándékos ellehetetlenítése volt. Ezt támasztja alá az is, hogy a felperes azokban a részekben sem tett ésszerű ajánlatot, amelyek vonatkozásában a dokumentáció módosítására egyáltalán nem, vagy csak az ajánlattételi szakasz korábbi periódusában került sor. A 2015. november 9. napján megküldött árendoklás kérésre az indokolását nem nyújtotta be, az ajánlat benyújtásával a saját vitarendezési kérelmének válaszait nem várta meg, valamint többször is indokolatlan vitarendezési, valamint jogorvoslati kérelmekkel hátráltatta az eljárást. Figyelemreméltó körülmény továbbá, hogy amíg a felperes folyamatosan azt hangoztatta, hogy a kiadott közbeszerzési dokumentáció alapján nem lehet megfelelő ajánlatot tenni, 28 másik gazdasági szereplő ezt mégis meg tudta tenni.

Mindezek alapján álláspontja szerint a felperes eljárása sértette a Kbt. 2.§ (3) bekezdésében meghatározott jóhiszeműség és tisztesség, valamint a rendeltetészerű joggyakorlás követelményét. A felperes a felhívás és a dokumentáció, valamint az uniós forrásokból való elszámolás rendje alapján tisztában volt azzal, hogy az ajánlatkérőnek rendkívül rövid idő állt rendelkezésére a közbeszerzési eljárás lefolytatására, 2015. december 20. napjáig volt lehetőségük a közbeszerzési eljárás alapján megkötendő szerződések teljesítésére, és minden egyes kisebb késlekedés a projekt ellehetetlenülését, meghiúsulását okozhatja.

Mi sem bizonyítja jobban a felperes rosszhiszeműségét, és az ajánlata komolytalanságát, mint hogy a felperes az eljárásban - egyetlen ajánlati rész kivételével - nettó 1,- Ft-os árajánlatot nyújtott be, amely - tekintve az eljárás, valamint az egyes ajánlati részek becsült értékét - egyértelműen irreálisan alacsony árnak tekinthető. Ezen kívül a felperes az ajánlatában a felolvasólapon kívül semmilyen dokumentumot nem csatolt.

Álláspontja szerint a felperes ügyfélképessége sem állapítható meg, tekintettel arra, hogy a Kbt. 137.§ (2) bekezdése alapján jogorvoslati kérelmet az nyújthat be, akinek jogát vagy jogos érdekét az e törvénybe ütköző tevékenység vagy mulasztás sérti vagy veszélyezteti. Jelen esetben azonban a felperes esetében nem áll fenn a jog-, vagy érdeksérelem. E körben utalt arra, hogy a

cégjegyzék adatai szerint a felperes tevékenységi körei között nem szerepel olyan tevékenység, amely lehetővé tenné az érintett eljárásban meghatározott orvosi eszközök és berendezések szállítását. Kérte, hogy az alperes állapítsa meg a felperes ügyfélképtelenségét, valamint a Kbt. 2.§ (3) bekezdésébe ütköző rosszhiszemű magatartását, és az ehhez kapcsolódó jogkövetkezményeket alkalmazza.

Az ajánlatkérő a 2015. december 3. napján benyújtott kérelmében kérte, hogy az alperes a folyamatban lévő jogorvoslati eljárások ellenére a Kbt. 144.§ (4) bekezdése alapján engedélyezze a közbeszerzési eljárást lezáró szerződéskötést. E kérelmét azzal indokolta, hogy az ajánlatkérő a ... kiemelt egészségügyi szolgáltatója, éves szinten a betegforgalom mintegy 100.000 fő, több évtizede látja el ... város és ... megye, valamint a régió fekvő- és járóbetegeit. A közbeszerzési eljárás célja, hogy az alperesi beavatkozó klinikái olyan eszközparkkal rendelkezzenek, amely a korszerű betegellátáshoz nélkülözhetetlen. Továbbá a közbeszerzési eljárás során beszerezni kívánt termékekkel biztosítható maradéktalanul a 60/2003. (X. 20.) ESzCsM rendelet által is megfogalmazott egészségügyi minimumfeltételeknek való megfelelés. Megjegyezte, hogy az ÁNTSZ megvonhatja a működési engedélyt azon klinikáktól, amelyek a 60/2003. (X. 20.) ESzCsM rendelet által előírt egészségügyi minimumfeltételeknek nem felelnek meg. A beszerezni kívánt eszközökkel a miniszteri rendeletben előírt követelményeknek is maradéktalanul meg tud felelni.

Az alperes az ajánlatkérő ezen kérelmét megalapozottnak találta, és a 2015. december 11. napján kelt D.819/11/2015. iktatószámú végzésében engedélyezte a Kbt. 144.§ (4) bekezdés alapján a közbeszerzési eljárást lezáró szerződés megkötését. A végzés ellen jogorvoslatnak a Kbt. 144.§ (4) bekezdése alapján nem volt helye.

Az ajánlatkérő 2015. december 18. napján megkötötte a szerződést a nyertes ... Zrt-vel.

Az alperes a felperes jogorvoslati kérelmét mindegyik elemében alaptalannak találta, ezért a 2016. január 4. napján kelt D.819/14/2015. iktatószámú határozatával a felperes közbeszerzési eljárás 1. része ellen benyújtott jogorvoslati kérelmét elutasította.

Az alperes kifejtette a határozatának indokolásában, hogy a felperes az ajánlati felhívást támadta, ezért a később tett és érvénytelenné nyilvánított ajánlatának az ügyfélképeség szempontjából nincs jelentősége. Így a felperes jogorvoslati kérelmét az alperes érdemben vizsgálta.

Az alperes elsődlegesen abban a kérdésben foglalt állást, hogy a felperes által megjelölt, a flexibilis munkacsatornás rhinolaryngo-fiberoscop és a flexibilis laryngo-fiberoscop hasznos hossz fogalmának meghatározása, valamint a mosó- és átfúvó pisztoly csatlakozójának a megadása, továbbá a tervek kiadása a dokumentáció módosításának minősül-e, vagy sem, az ajánlatkérőnek erre figyelemmel módosítania kellett volna-e a 2015. november 2. napjára kitűzött ajánlattételi határidőt.

E tekintetben az alperes úgy foglalt állást, hogy az ajánlatkérő már az eredeti dokumentációban közölte, hogy a flexibilis munkacsatornás rhinolaryngo-fiberoscop és a flexibilis laryngo-fiberoscop eszközök esetében legalább 30 cm-es hasznos hosszt vár el. Ezt a kiegészítő tájékoztatások során nem módosította, a 2015. október 30-án kiadott előzetes vitarendezési válasza sem módosította a hasznos hossz minimális méretét, hanem segített azon egyértelmű meghatározást értelmezni a felperesnek, hogy mit jelent a hasznos hossz. Ez az értelmezés azonban nem módosította az ajánlatkérői előírást.

A mosó- és az átfúvó pisztoly sűrített levegőhöz való csatlakozójának a megadása a

kiegészítő tájékoztatásban ugyancsak nem minősül a dokumentáció módosításának, mivel az ajánlatkérő nem szabta az ajánlat érvényességének feltételül a megajánlott termék ezen csatlakozójának a típusát. A megajánlott termékekkel szemben tehát nem volt műszaki elvárás, hogy AGA csatlakozóval rendelkezzen, hanem az ajánlatkérő a kiegészítő tájékoztatásban csupán közölte, hogy ő jelenleg milyen csatlakozóval rendelkezik, de nem tette azt minimális elvárásként a dokumentáció részévé.

Az alperes a kiadott tervek esetében megállapította, hogy azok nem az 1. részre vonatkoznak. Mindezek alapján arra a megállapításra jutott, hogy az ajánlatkérő sem a kiegészítő tájékoztatásával, sem az előzetes vitarendezési kérelemre adott válaszával nem módosította a dokumentációt, így nem volt köteles az ajánlattételi határidőt további mértékben módosítani, ezért a Kbt. 42.§ (2) és (3) bekezdéseinek a megsértése nem állapítható meg, így e körben a felperes kérelmét, mint alaptalant elutasította.

Ezt követően vizsgálta az alperes, hogy a kiegészítő tájékoztatást az ajánlatkérő határidőben adta-e meg. E körben arra mutatott rá, hogy a Kbt. nem teszi az ajánlatkérő számára kötelezővé, hogy az iratokat munkaidőben küldje meg az érdekelteknek, nem teszi ezzel is még nehezebbé a szűk eljárási határidők teljesítését, mint ahogy az ajánlattevők számára sem rögzíti kötelezettségként, hogy a kiegészítő tájékoztatás iránti és az előzetes vitarendezési kérelmeiket munkaidőben küldjék meg az ajánlatkérő részére. Mindezek alapján nem foghat helyt a felperes azon előadása, hogy az ajánlatkérő által megküldött iratok esetében azok kézhezvételétől kell számítani a határidőket.

Az alperes megállapította, hogy az ajánlatkérő módosította az ajánlattételi határidőt 2015. november 2. napjára, míg az utolsó kiegészítő tájékoztatást 2015. október 27. napján adta meg, így teljesült a Kbt. 45.§ (2) bekezdése szerinti hat nappal korábban történő válaszadási határidő. Mindezek alapján a döntőbizottság elutasította a kérelmező ezen kérelmi elemét is.

A jogerős alperesi határozattal szemben a felperes terjesztett elő **keresetet** a törvényes határidőn belül, jogszabálysértésre hivatkozva. Elsődleges kereseti kérelme az alperesi határozat megváltoztatására, másodlagos kereseti kérelme az alperesi határozat hatályon kívül helyezésére és az alperes új eljárásra kötelezésére irányult. Kérte az alperes perköltségben való marasztalását, és a jogorvoslati eljárásban felmerült költségeinek megtérítését, a megfizetett igazgatási szolgáltatási díj visszatérítését.

Álláspontja szerint az alperesi határozat hiányos, kirívóan iratellenes és a jogszabály téves értelmezésén alapul.

I.) A felperes kifogásolta, hogy az alperes csak tartalmi szempontból vizsgálta azt a kérdést, hogy a hasznos hossz és a csatlakozó típusának megadása a dokumentáció módosításának minősül-e, azonban nem foglalt egyértelműen állást abban a kérdésben, hogy a felperes előzetes vitarendezési kérelmére 2015. október 30. napján 18 óra 11 perckor megküldött válasz – ami a felperes 2015. október 19. napján kelt kiegészítő tájékoztatás iránti kérelmére vonatkozó válaszokat is magában foglalt – tartalmilag kiegészítő tájékoztatásnak minősül-e, vagy sem, és ez által az ajánlatkérő megsértette-e a Kbt. 45.§ (2) bekezdés rendelkezéseit. Az alperes e tekintetben nem merítette ki a felperes jogorvoslati kérelmében foglaltakat, mert érdemben nem reagált a jogorvoslati kérelem ezen elemére, megsértve ezzel a Kbt. 137.§ (1) bekezdését, a 146.§ (1) bekezdését és a Kbt. 152.§ (2) bekezdését. A határozat indokolása e tekintetben hiányos, mert nem tartalmazza a megállapított tényállást, illetve az annak alapjául elfogadott bizonyítékokat és azok

értékelését, így a határozat sérti a Ket. 72.§ (1) bekezdés ea) és ec) pontját.

Kérte, hogy a bíróság e tekintetben állapítsa meg a jogsértést és változtassa meg az alperesi határozatot, mert az ajánlatkérő 2015. október 30. napján adott válasza kiegészítő tájékoztatásnak minősül. Ez által az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 45.§ (2) bekezdését, mert a kiegészítő tájékoztatás adására nem az ajánlattételi határidő lejárta előtt legkésőbb 6 nappal került sor.

II.) A felperes általánosságban is hivatkozott a Kbt. 45.§ (2) bekezdésének a megsértésére, mert az ajánlatkérő a felperes által feltett kérdésekre az előírt határidőn belül nem adta meg a kiegészítő tájékoztatást, és a késedelmes válaszadás érdemben is kihatással volt a felperesre, mert az lerövidítette az ajánlatadási és ajánlatlekészítési időtartamot, ellehetetlenítve a felperesi ajánlattételét.

Fenntartotta a jogorvoslati kérelmében már kifejtett azon álláspontját, hogy a 2015. október 27. napján 18 óra 31 perckor e-mailben megküldött kiegészítő tájékoztatás a Kbt. 37.§ (1) bekezdésére tekintettel csak 5 nappal előzi meg a 2015. november 2-i ajánlattételi határidőt, mert ezen rendelkezés értelmében a kezdőnap a határidőbe nem számít bele, azaz 2015. november 2. napját a határidő számításánál figyelmen kívül kell hagyni. A visszafelé számított 6. nap 2015. október 27. napja, azonban a Kbt. 45.§ (2) bekezdése nem úgy rendelkezik, hogy „legkésőbb a 6. napon”, hanem „legkésőbb 6 nappal” megelőzően kell a válaszokat megadni, ami a számításnál legalább a 7. napot jelenti, mivel az előzi meg először a 6. napot. Így nyelvtani értelmezés szerint a „legkésőbb 6 nappal” megelőzően kitétel nem teljesült a 2015. október 27-i válaszadással sem.

Érvelte, hogy az alperesi határozat azon ténymegállapításon kívül, hogy teljesült a Kbt. 45.§ (2) bekezdés szerinti 6 nappal korábban történő válaszadás, nem adott érdemi választ a felperes jogorvoslati kérelmében foglalt érvelésére, és nem indokolta meg, hogy az alperes a 6 nappal korábban és a legkésőbb 6 nappal megelőzően kitételeket miért felelteti meg egymásnak, ezért az indokolás sérti a Ket. 72.§ (1) bekezdés ec) pontjában foglalt követelményeket.

E körben is kérte a bíróságtól a jogsértés megállapítását és az alperesi határozat megváltoztatását.

III.) A felperes továbbá kérte a Kbt. 42.§ (2) és (3) bekezdés megsértésének megállapítását, mert az ajánlatkérő a felperes 2015. október 19. napján kelt kiegészítő tájékoztatás iránti kérelmére 2015. október 30. napján megadott válaszával módosította a dokumentációt, de az ahhoz kapcsolódó jogkövetkezményeket – ajánlattételi határidő meghosszabbítása, értesítési kötelezettség, új hirdetmény feladása – nem alkalmazta. Az alperes ezzel ellentétes határozati megállapítása téves.

A felperes e tekintetben is kérte, hogy a bíróság a jogorvoslati kérelmének adjon helyt, változtassa meg az alperesi határozatot és állapítsa meg a jogsértést.

E körben utalt arra, hogy a dokumentáció műszaki leírás fejezete táblázatba foglaltan „Elvart műszaki paraméterek” megjelölés alatt „Minimális elvárás” minimumkövetelményeket támasztott az érintett eszközökkel szemben, így a „minimum 30 cm hasznos hossz” fogalmának és a csatlakozó fajtájának tisztázása elengedhetetlen volt az ajánlatadáshoz, hiszen ha nem csatlakoztatható a felperes által megajánlott termék, akkor nem felel meg a minimumkövetelményeknek, így az ajánlata érvénytelen.

Hivatkozott arra, hogy a mosó- és átfúvó pisztolyok esetében általában cserélhető a csatlakozó, aminek azonban igen eltérő a költsége, másrészt az eszközök jelentős részénél a csatlakozó cseréjével elvész a gyártói jótállás, harmadrészt az orvosi eszközök engedélykötelesek, így még egy csatlakozót érintő változtatásnál is felmerülhet az engedély módosításának

szükségessége, ami szintén költséges, negyedrészt az eszközök egy másik része esetében a csatlakozó külön nem is cserélhető, mivel az eszközzel egybeépített, fizikailag nem elválasztható.

Kirívóan iratellenesnek és a logika szabályainak ellentmondónak találta az alperesi határozat azon indokolását, hogy az ajánlatkérő a 2015. október 30. napján kiadott előzetes vitarendezési válaszában nem módosította az eredeti dokumentációban már közölt hasznos hossz minimális méretét, hanem segített azon egyértelmű meghatározást értelmezni a felperesnek, hogy mit jelent a hasznos hossz. Álláspontja szerint, ha egyértelmű lett volna a meghatározás a hasznos hossz tekintetében, akkor nem kellett volna az értelmezésben segíteni. Hangsúlyozta, hogy a hasznos hossz fogalma a szakmában nem ismert, azt az ajánlatkérőn kívül más nem használja. Annak megadásával, hogy a hasznos hossz a flexibilis részre vonatkozik, az ajánlatkérő új információt szolgáltatott, egy alapadatot adott meg, amely a műszaki előírásra lényeges kihatással volt, a dokumentáció részeként azt módosította.

én kirívóan iratellenesnek és a logika szabályainak ellentmondónak találta az alperesi határozat azon indokolását, hogy a mosó- és átfúvó pisztoly sűrített levegőhöz való csatlakozójának a megadása a kiegészítő tájékoztatásban nem minősül a dokumentáció módosításának, mivel az ajánlatkérő nem szabta az ajánlat érvényességének feltételül a megajánlott termék ezen csatlakozójának a típusát. A megajánlott termékkel szemben tehát nem volt műszaki elvárás, hogy AGA csatlakozóval rendelkezzen, hanem az ajánlatkérő a kiegészítő tájékoztatásban csupán közölte, hogy ő jelenleg milyen csatlakozóval rendelkezik, de nem tette azt minimális elvárásként a dokumentáció részévé. A felperes e körben kifejtette, hogy az ajánlatkérő valóban nem írta bele az eredeti dokumentációba, hogy az eszköznek AGA csatlakozóval kell rendelkeznie, azt azonban előírta, hogy az eszköznek csatlakoztathatónak kell lennie a meglévő berendezéshez és rendszerhez, amiből következően közvetlenül mégis csak előírta, hogy csak AGA csatlakozóval tehető ajánlat, a probléma pedig abban állt, hogy egyidejűleg nem adta meg a csatlakozó típusát. Továbbá a dokumentáció világosan és egyértelműen „elvárt műszaki paraméterként” és „minimális elvárásként” jelölte meg a csatlakoztathatóságot. Így az AGA csatlakozó megadásával az alperes éppen a minimális elvárást adta meg a műszaki paraméter tekintetében és a dokumentáció ezzel vált teljessé. Ezen adat megadásával a minimális elvárás előírása változott, az a műszaki előírások része lett.

IV.) Kérte továbbá a bíróság állásfoglalását abban a kérdésben, hogy a munkaidőn kívül e-mailben megküldött kiegészítő tájékoztatás mikor tekinthető megadottnak, a tájékoztatás megküldésének, vagy átvételének/tudomásra jutásának időpontjában, mert a Kbt. 45.§ (2) bekezdésében meghatározott határidő szempontjából ennek is jelentősége van. Hivatkozott arra, hogy a rendeltetésszerű joggyakorlás, a jóhiszeműség és tisztesség alapelveit sérti az ajánlatkérő azon eljárása, hogy a kiegészítő tájékoztatást munkaidőn kívül, a hivatali idő vége, 18 óra után küldte meg, mert a tájékoztatás megadásának alapfeltétele a megismerhetőség lehetőségének fennállása.

Fenntartotta azon álláspontját, hogy az ajánlatkérő a kiegészítő tájékoztatást nem 2016. október 27. napján 18 óra 31 perckor, hanem másnap, 2015. október 28. napján adta meg, mert a felperes csak ezen a napon került abba a helyzetbe, hogy annak tartalmát megismerhesse.

Álláspontja szerint az alperesi határozat a körben sem tartalmaz érdemi indokolást, hogy miért nem tekinti joggal való visszaélésnek a határidőt lerövidítő esti levélküldést, milyen viszonyban áll ez a levélküldés az információ megadásával, ezért a határozat indokolása e tekintetben is hiányos, nem felel meg a Ket. 72.§ (1) bekezdés ec) pontjában foglalt

követelménynek.

Mindezek alapján kérte, hogy a bíróság a támadott határozat hiányosságát pótolva az eredeti jogorvoslati kérelemmel egyezően állapítsa meg, hogy a 2015. október 27. napján 18 óra 31 perckor – este, munkaidőn túl – elküldött válaszával a Kbt. 2.§ (3) bekezdése szerinti rendeltetésszerű joggyakorlás és joggal való visszaélés tilalmára tekintettel az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 45.§ (2) bekezdése szerinti határidőre vonatkozó előírást, a választ megkésve adta meg, mert annak megadása, „kézbesülése” csak másnap, 2015. október 28. napján volt várható. Erre tekintettel kérte a jogsértés megállapítását és az alperesi határozat megváltoztatását.

A felperes a közbeszerzési eljárást lezáró szerződés megkötését engedélyező végzés tekintetében kérte, hogy a bíróság az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 25.§ (1) bekezdése alapján forduljon bírói kezdeményezéssel az Alkotmánybírósághoz és kezdeményezze a Kbt. 144.§ (4) bekezdés utolsó mondatának utolsó tagmondata – jogorvoslat kizártsága – alaptörvény-ellenességének megállapítását, illetve az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását. E rendelkezést azért tartotta alaptörvény-ellenesnek, mert az alperes által hozott érdemi végzés elleni jogorvoslat lehetőségét teljes körűen kizárja. A felperes azonban el kívánta érni a jogszabálysértőnek tartott végzés felülvizsgálatát, mert az gyakorlatilag visszafordíthatatlanná tette a helyzetet, orvosolhatatlanná tette az eljárás során elkövetett jogsértéseket és elzárta a felperest attól a lehetőségtől, hogy a pernyertessége esetén később szerződést köthessen az ajánlatkérővel.

A jogorvoslati jog sérelme tekintetében hivatkozott az korábbi Alkotmány 57.§ (5) bekezdésére, az Alaptörvény Szabadság és Felelősség XXVIII. cikk (7) bekezdés rendelkezéseire, valamint az Alaptörvény Szabadság és Egyenlőség XV. cikk (1) bekezdésében írt törvény előtti egyenlőség elvére.

A Kbt. 144.§ (4) bekezdés utolsó tagmondata alaptörvény-ellenességének megállapítása esetére kérte a bíróságtól annak megállapítását, hogy az alperes D.819/11/2015. iktatószámú végzése sérti a Kbt. 144.§ (4) bekezdés és a 147.§ (1)-(2) bekezdés rendelkezéseit, ezért kérte a végzés hatályon kívül helyezését. Kérte továbbá annak megállapítását, hogy a végzés valótlan tényálláson alapul, mert az alperesi beavatkozó a kérelmében a Kbt. 4.§ 10. pontja szerint hamis adatot szolgáltatott és a 11. pontja szerint hamis nyilatkozatot tett.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, fenntartotta az alperesi határozat megállapításait. Kérte a felperes perköltségben való marasztalását.

Az alperes hangsúlyozta, hogy a felperes jogorvoslati kérelme három kérelmi elemet tartalmazott, azt az alperes ekként is bírálta el. A felperes jogorvoslati kérelme nem irányult az előzetes vitarendezési válasz eljárásjogi megítélésére, annak kiegészítő tájékoztatással nyilvánítására.

Álláspontja szerint megkérdőjelezi a felperes jóhiszeműségét, hogy ő maga tett fel az előzetes vitarendezési kérelmében a kiegészítő tájékoztatás keretébe tartozó kérdéseket, és az arra határidőben adott egyértelműsítő válaszra a kiegészítő tájékoztatás szabályait kívánja alkalmazni.

Az alperesi beavatkozó ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Álláspontja szerint az alperes a jogorvoslati kérelemben foglalt elemeket teljes mértékben kimerítette, a jogorvoslati kérelem nem irányult annak megállapítására, hogy az előzetes vitarendezési válaszban kiegészítő tájékoztatás adás történt-e. A felperes egyértelműen előzetes vitarendezést kezdeményezett.

Nem fogadta el a felperes határidők számítására vonatkozó érvelését sem, mert az nem felelt meg a Kbt. rendelkezéseinek. Álláspontja szerint az alperesi beavatkozó a kiegészítő tájékoztatást a Kbt-ben meghatározott határidőben teljesítette.

Megerősítette, hogy a dokumentációt nem módosította, emiatt az ajánlattételi határidőt sem kellett módosítania.

A felperes keresete nem megalapozott.

A bíróság az alperesi határozat jogszerűségét a kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem korlátai között, a meghozatalakor alkalmazandó jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálta felül.

A bíróságnak elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az alperes kimerítette-e a felperes jogorvoslati kérelmében foglaltakat, helyesen állapította-e meg, hogy a felperes jogorvoslati kérelme három kérelmi elemet tartalmazott és arra érdemben reagált-e a támadott határozatában, az alperesi határozat indokolása megfelelt-e a Ket. 72.§ (1) bekezdésében foglalt követelményeknek. A bíróságnak vizsgálnia kellett továbbá, hogy az ajánlatkérő megsértette-e a Kbt. 45.§ (2) bekezdésében és a 42.§ (2) és (3) bekezdésben foglalt rendelkezéseket.

A bíróság a felperes jogorvoslati kérelmének tartalmi vizsgálata alapján megállapította, hogy a felperes egyrészt a Kbt. 45.§ (2) bekezdésének, másrészt a 45.§ (4) bekezdésének, harmadrészt a 42.§ (2) bekezdésének, negyedrészt a 42.§ (3) bekezdésének a megsértésére alapította a jogorvoslati kérelmét, annak ellenére, hogy a jogszabályi hivatkozásokat több helyen tévesen tüntette fel (a Kbt. 45.§ (2) bekezdésének megsértése helyett többször a 42.§ (2) bekezdésének a megsértésére hivatkozott). A jogorvoslati kérelme tehát nem három, hanem négy kérelmi elemet tartalmazott.

A felperes mind a 2015. november 10. napján benyújtott jogorvoslati kérelmében, mind a 2015. november 11. napján kelt hiánypótlási felhívásra adott, 2015. november 20. napján benyújtott válaszában ismertette a jogorvoslati kérelme alapjául szolgáló tényeket. Előadta, hogy a 2015. október 19. napján előterjesztett kiegészítő tájékoztatás iránti kérelmére az ajánlatkérő 2015. október 26. napján 18 óra 33 perckor és 2015. október 27. napján 18 óra 31 perckor e-mailben adta meg a válaszát, mely utóbbi e-mailben azt is egyértelművé tette, hogy több kiegészítő tájékoztatást nem ad. Ezt követően terjesztett elő a felperes 2015. október 28. napján előzetes vitarendezési kérelmet, amelyet az ajánlatkérő a 2015. október 30. napján 18 óra 11 perckor e-mailen megküldött válaszában elutasított, azonban az előzetes vitarendezési kérelmet elutasító döntésével egyidejűleg további kiegészítő tájékoztatást is adott, amihez képest nem halasztotta el az ajánlattételi határidőt és nem biztosította a törvényben előírt időközt.

A felperes nem terjesztett elő olyan kifejezett kérelmet, hogy az előzetes vitarendezési kérelmére adott 2015. október 30-i választ az alperes nyilvánítsa kiegészítő tájékoztatásnak. Az rögzíthető ugyanakkor, hogy a felperes a Kbt. 45.§ (2) és (4) bekezdésének megsértésére mind a

2015. október 27. napján 18 óra 31 perckor elektronikus úton megküldött kiegészítő tájékoztatás, mind a 2015. október 30. napján 18 óra 11 perckor elektronikus úton megküldött válasz tekintetében hivatkozott.

Az alperesnek ezért a tényállás helyes megállapításához tisztáznia kellett, hogy az ajánlatkérő e-mailen megküldött válaszai közül melyik minősült kiegészítő tájékoztatásnak és melyik minősült előzetes vitarendezési kérelemre adott válasznak.

Az alperes a támadott határozatában a felperes által előadottaktól eltérően akként állapította meg a tényállást, hogy a felperes 2015. október 19. napján előterjesztett kiegészítő tájékoztatás iránti kérelmére az ajánlatkérő 2015. október 26. napján 18 óra 20 perckor és 2015. október 27. napján 18 óra 31 perckor e-mailen adta meg a kiegészítő tájékoztatást, míg az ajánlatkérő 2015. október 30. napján adott válaszát egyértelműen a felperes előzetes vitarendezési kérelmét elutasító döntésnek és nem kiegészítő tájékoztatásnak minősítette. Ehhez mérten vizsgálta, hogy a Kbt. 45.§ (2) és (4) bekezdésének megsértése az utolsó, 2015. október 27. napján adott kiegészítő tájékoztatás tekintetében megállapítható-e, vagy sem, míg a 2015. október 30. napján megküldött előzetes vitarendezési kérelmet elutasító döntésre a Kbt. 45.§ (2) és (4) bekezdése értelemszerűen nem volt alkalmazható.

E körben a bíróság arra a megállapításra jutott, hogy az alperes a tényállást kellő részletességgel feltárta, azt rögzítette a határozatának indokolásában, és a megállapított tényálláshoz viszonyítottan állást foglalt a felperes által hivatkozott jogsértések tekintetében, így a Kbt. felperes által hivatkozott 137.§ (1) bekezdésének, a 146.§ (1) bekezdésének és a Kbt. 152.§ (2) bekezdésének, valamint a Ket. 72.§ (1) bekezdés ea) és ec) pontjának a megsértése nem állapítható meg.

A közbeszerzésekről szóló 2011. évi CVIII. törvény (Kbt.) 45.§ (1) bekezdése alapján bármely gazdasági szereplő, aki az adott közbeszerzési eljárásban részvételre jelentkező vagy ajánlattevő lehet - a megfelelő ajánlattétel vagy részvételi jelentkezés érdekében - az eljárást megindító felhívásban, több szakaszból álló eljárás esetén az ajánlattételi felhívásban, valamint a dokumentációban (ismertetőben) foglaltakkal kapcsolatban írásban kiegészítő (értelmező) tájékoztatást kérhet az ajánlatkérőtől vagy az általa meghatározott szervezettől.

A Kbt. 45.§ (2) bekezdése értelmében a kiegészítő tájékoztatást a kérés beérkezését követően ésszerű határidőn belül, de az ajánlattételi határidő lejárta előtt legkésőbb hat nappal, gyorsított eljárás esetén legkésőbb négy nappal, hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárásban legkésőbb három nappal, a közbeszerzési eljárások részvételi szakaszában pedig a részvételi határidő lejárta előtt legkésőbb négy nappal kell megadni.

A Kbt. 45.§ (4) bekezdés szerint az ajánlatkérő az ajánlattételi vagy részvételi határidőt meghosszabbítja, ha a kiegészítő tájékoztatást legkésőbb a (2) bekezdésben foglalt válaszadási határidőt megelőző negyedik, gyorsított vagy hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárásban harmadik napon kérték, az ajánlatkérő azonban nem tudja a tájékoztatást a (2) bekezdés szerinti határidőben megadni. A határidő meghosszabbításáról haladéktalanul és egyidejűleg értesíteni kell valamennyi gazdasági szereplőt, amely az eljárás iránt érdeklődését az ajánlatkérőnél jelezte, a több szakaszból álló eljárások ajánlattételi szakaszában, valamint a nem hirdetménnyel induló közbeszerzési eljárás esetében pedig valamennyi ajánlattételre vagy részvételre közvetlenül felhívott gazdasági szereplőt. A hirdetményben közzétett határidő meghosszabbítására nem kell alkalmazni a 41.§ (2)-(3) bekezdését, ha az ajánlatkérő az eljárást megindító felhívásban előírta, hogy a dokumentáció

(ismertető) vagy a részvételi jelentkezés elkészítéséhez rendelkezésre bocsátott kiegészítő iratok átvétele az eljárásban való részvétel feltétele. Azokat a gazdasági szereplőket, akik a határidő meghosszabbításakor még nem vettek át dokumentációt (kiegészítő iratokat), a dokumentáció (kiegészítő iratok) átadásával egyidejűleg kell erről a körülményről írásban tájékoztatni.

A kiegészítő tájékoztatás megadásának határidejét a törvény tehát akként szabályozza, hogy azt a tájékoztatás iránti kérelem beérkezését követően a lehető leghamarabb kell az ajánlatkérőnek megválaszolnia, de legkésőbb az ajánlattételi határidő lejárta előtt hat nappal kell a tájékoztatást megadni. Az ajánlatkérő az ajánlattételi határidőt akkor köteles meghosszabbítani, ha a kiegészítő tájékoztatást megfelelő időben kérték, az ajánlatkérő azonban a tájékoztatást nem tudja az előírt határidőben megadni.

A felperes a kiegészítő tájékoztatást megfelelő időben, 2015. október 19. napján kérte, amire az ajánlatkérő 2015. október 26-án és 27-én adta meg a válaszát. Az ajánlatkérő 2015. október 27. napján közölte, hogy a hiányzó válaszokat ezen a napon, 2015. október 27-én megküldte valamennyi érdeklődő gazdasági szereplő részére, és hogy az ajánlattételi határidőt a Kbt. 45.§ (4) bekezdése alapján 2015. november 2. napjának 11.00 órájára módosította, amelyről minden érdeklődő gazdasági szereplőt tájékoztatott. A határidő módosításáról nem ad fel hirdetményt.

A bíróság megítélése szerint az alperes helyesen foglalt állást abban a kérdésben, hogy a 2015. október 27-i kiegészítő tájékoztatás határidőben megadottnak tekintendő, így a Kbt. 45.§ (2) bekezdésének a sérelme e tekintetben nem állapítható meg, és nem merült fel a Kbt. 45.§ (4) bekezdése alkalmazásának további szükségessége.

A bíróság ezért nem fogadta el a felperes keresetének II. és IV. pontjában foglalt érvelést.

E körben a bíróság azt tartja szükségesnek kiemelni, hogy a felperes tévesen értelmezte a Kbt. 45.§ (2) bekezdésében írt határidő számítására vonatkozó rendelkezéseket.

A Kbt. 45.§ (2) bekezdése úgy fogalmaz, hogy az ajánlattételi határidő lejárta előtt legkésőbb 6 nappal kell megadni a kiegészítő tájékoztatást, és nem az ajánlattételi határidő lejárta előtti 6. napot megelőző napon. A törvényi megfogalmazás valóban arra utal, hogy az ajánlattételi határidő lejártától visszafelé kell számítani a határidőt, és a Kbt. 37.§ (1) bekezdése alapján a napokban megállapított határidőbe a kezdőnap nem számít bele. Így az ajánlattételi határidő lejártának napját, 2015. november 2-át a határidő számításánál figyelmen kívül kell hagyni. Az 1. nap 2015. november 1., a 2. nap 2015. október 31., a 3. nap 2015. október 30., a 4. nap 2015. október 29., az 5. nap 2015. október 28., a 6. nap 2015. október 27. Így az ajánlattételi határidő lejárta előtti hatodik nap 2015. október 27., ennek megfelelően az alperesi beavatkozó által adott kiegészítő tájékoztatás határidőben megadottnak tekintendő.

Elektronikus úton történő üzenetváltásnál a kiegészítő tájékoztatás akkor minősül megadottnak, amikor az ajánlatkérő a kiegészítő tájékoztatást valamennyi gazdasági szereplő részére megküldte, amely az érdeklődését az eljárás iránt az ajánlatkérőnél jelezte.

A bíróság nem fogadta el a felperes azon hivatkozását, hogy a munkaidő után e-mailben megküldött kiegészítő tájékoztatást másnap megadottnak kell tekinteni, miután a Kbt. nem tartalmaz olyan kifejezett rendelkezést, hogy a kiegészítő tájékoztatást az utolsó napon a hivatali idő lejárta előtt kell továbbítani, vagy hogy a kiegészítő tájékoztatás akkor minősül megadottnak, amikor azt az adott gazdasági szereplő (ajánlattevő) megismerte. A határidő utolsó napján – akár munkaidőn túl –

megküldött e-mailben megadott válaszok határidőben teljesítettnek tekintendők. Azzal pedig, hogy az ajánlatkérő a hivatali idő vége után küldte el az e-mailt, nem sértette meg a rendeltetésszerű joggyakorlás, a jóhiszeműség és tisztesség követelményét.

A felperes kifogásolta a keresetében, hogy az alperesi határozat a körben sem tartalmaz érdemi indokolást, hogy miért nem tekinti joggal való visszaélésnek a határidőt lerövidítő esti levélküldést, milyen viszonyban áll ez a levélküldés az információ megadásával, ezért a határozat indokolása e tekintetben is hiányos, nem felel meg a Ket. 72.§ (1) bekezdés ec) pontjában foglalt követelménynek.

A bíróság e körben arra mutat rá, hogy a felperes jogorvoslati kérelme szintén nem tartalmazott arra vonatkozó kifejezett kérelmet, hogy a munkaidőn túl megküldött e-mailek tekintetében az alperes állapítsa meg, hogy az ajánlatkérő ezen eljárása sértette a rendeltetésszerű joggyakorlás, a jóhiszeműség és tisztesség követelményét.

A felperes a keresetében több esetben hivatkozott az alperesi határozat olyan hiányosságára, amely a jogorvoslati kérelemben konkrétan és kifejezetten meg nem jelölt jogsértésben való részletes, érdemi állásfoglalás elmaradásán alapult.

A bíróság azonban nem adott teret a felperes azon törekvésének, hogy a hiánypótlási felhívás kiadását követően pontosított jogorvoslati kérelmében nem szereplő, kifejezetten elő nem terjesztett, de tartalmilag beleérthető jogsértésekre való utólagos hivatkozások alapján állapítsa meg az alperesi határozat indokolásának hiányosságát.

A bíróság e tekintetben az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértést nem tárt fel.

A felperes a keresetének I.) pontjában kérte annak megállapítását, hogy az ajánlatkérő 2015. október 30. napján megküldött előzetes vitarendezési kérelemre adott válasza kiegészítő tájékoztatásnak minősül, ez által az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 45.§ (2) bekezdését, mert a kiegészítő tájékoztatás adására nem az ajánlattételi határidő lejárta előtt legkésőbb 6 nappal került sor.

A bíróság e körben ismét azt tartja szükségesnek kiemelni, hogy az ajánlatkérő 2015. október 27. napján egyértelműen közölte, hogy a hiányzó válaszokat (kiegészítő tájékoztatásokat) ezen a napon megküldte valamennyi érdeklődő gazdasági szereplő részére – tehát további előzetes tájékoztatást nem ad -, és hogy az ajánlattételi határidőt a Kbt. 45.§ (4) bekezdése alapján 2015. november 2. napjának 11.00 órájára módosította, amelyről minden érdeklődő gazdasági szereplőt tájékoztatott.

A felperes 2015. október 27. napján előzetes vitarendezési kérelmet terjesztett elő, amelynek V. pontjában ismét kérte, hogy az ajánlatkérő kiegészítő tájékoztatás keretében adja meg a flexibilis munkacsatornás rhinolaryngo-fiberoscop esetében, hogy mit jelent a „minimum 30 cm hasznos hossz”, valamint a VI. pontban kérte, hogy az ajánlatkérő adja meg a csatlakozási módot és formát.

E tekintetben megállapítható, hogy a felperes az előzetes vitarendezési kérelmében nem a Kbt. 45.§ (4) bekezdésében meghatározott megfelelő időben – nem az ajánlattételi határidő lejárta előtti hatodik napban meghatározott válaszadási határidőt megelőző negyedik napon – terjesztette elő ismételt a kiegészítő tájékoztatás iránti kérelmét, azaz maga tett fel az előzetes vitarendezési kérelmében a kiegészítő tájékoztatás keretébe tartozó kérdéseket, majd az arra határidőben adott

egyértelműsítő válasza a kiegészítő tájékoztatás szabályait kívánta alkalmazni, és e tekintetben hivatkozott a Kbt. 45.§ (2) és (4) bekezdésének megsértésére.

A Kbt. 45.§ (4) bekezdés rendelkezéseiből az következik, hogy ha a kiegészítő tájékoztatás iránti kérelmet olyan időpontban nyújtják be, hogy az ajánlatkérő nem képes a kiegészítő tájékoztatást a törvény szerinti határidőben megadni, a kiegészítő tájékoztatást csak akkor kell megadnia, ha a tájékoztatás elkészítése és megküldése még az ajánlattételi, illetve részvételi határidő letelte előtt lehetséges. Az ajánlatkérő az ajánlattételi határidőt is csak akkor köteles meghosszabbítani, ha a kiegészítő tájékoztatást megfelelő időben kérték, az ajánlatkérő azonban a tájékoztatást nem tudja az előírt időben megadni.

Ennek megfelelően az ajánlattételi határidő lejárta előtt 6 nappal megküldött, az előzetes vitarendezési kérelemben megfogalmazott ismételt kiegészítő tájékoztatás keretébe tartozó kérdések tekintetében sem a Kbt. 45.§ (2) bekezdésének, sem a Kbt. 45.§ (4) bekezdésének rendelkezéseit nem lehet alkalmazni, és az ajánlatkérő ajánlattételi határidő letelte előtt megadott egyértelműsítő válasza tekintetében ezen rendelkezések megsértése nem állapítható meg.

Ezért a bíróság nem adott helyt a felperes keresetlevelének I.) pontjában megfogalmazott kereseti kérelemnek.

A felperes a keresetének III.) pontjában kérte a Kbt. 42.§ (2) és (3) bekezdés megsértésének megállapítását, mert álláspontja szerint az ajánlatkérő a felperes 2015. október 19. napján kelt kiegészítő tájékoztatás iránti kérelmére 2015. október 30. napján megadott válaszával módosította a dokumentációt, de az ahhoz kapcsolódó jogkövetkezményeket – ajánlattételi határidő meghosszabbítását, értesítési kötelezettséget, új hirdetmény feladását – nem alkalmazta.

A bíróság e körben elsősorban arra mutat rá, hogy a dokumentáció módosítása fogalmilag a dokumentációban eredetileg meghatározott feltételek, műszaki előírások megváltoztatását takarja.

A Kbt. 42.§ (1) bekezdése értelmében nyílt eljárásban az ajánlatkérő az ajánlattételi határidő lejártáig módosíthatja az eljárást megindító felhívásban, valamint a dokumentációban [49.§] meghatározott feltételeket.

A 42.§ (2) bekezdés értelmében az ajánlati felhívás módosított elemeiről, illetve a dokumentáció módosított elemeiről vagy - amennyiben a dokumentáció módosítása nagyobb terjedelmű - a dokumentáció módosításának tényéről, módosított pontjainak felsorolásáról és a módosított dokumentáció rendelkezésre bocsátásának módjáról, határidejéről, beszerzési helyéről az (1) bekezdés szerinti határidő lejárta előtt új hirdetményt kell közzétenni és egyidejűleg tájékoztatni kell azokat a gazdasági szereplőket, akik az ajánlatkérőnél az eljárás iránt érdeklődésüket jelezték, így különösen akik a dokumentációt átvették vagy kiegészítő tájékoztatást kértek.

A 43.§ (3) bekezdése kimondja, hogy az ajánlati felhívás, valamint a dokumentáció módosítása esetén az ajánlattételi határidőt meg kell hosszabbítani. Az új határidőt úgy kell meghatározni, hogy minden esetben megfelelő időtartam, de legalább a módosító hirdetmény feladásának napjától e törvény által előírt minimális ajánlattételi határidő fele rendelkezésre álljon az ajánlat benyújtására. Ha ez a megfelelő időtartam az eredeti ajánlattételi határidő alapján is rendelkezésre áll, akkor az eredeti határidőt nem kell meghosszabbítani. Amennyiben kizárólag a dokumentáció módosul és az ajánlattételi határidőt nem kell meghosszabbítani, a (2) bekezdéstől eltérően nem kell hirdetményt közzétenni, elegendő a módosításról, vagy a módosított dokumentáció rendelkezésre bocsátásáról közvetlenül tájékoztatni azokat a gazdasági szereplőket, akik a dokumentációt átvették.

A bíróság e körben sem találta megalapozottnak a felperes keresetét, mert arra a megállapításra jutott, hogy az ajánlatkérő a felperes kiegészítő tájékoztatás iránti kérelmeire adott válaszaival az 1. rész tekintetében a dokumentációban eredetileg meghatározott feltételeket nem módosította, így a Kbt. 42.§ (2) és (3) bekezdés szerinti jogkövetkezményeket nem kellett alkalmazni.

A bíróság osztotta az alperes azon álláspontját, hogy a flexibilis munkacsatornás rhinolaryngo-fiberoscop és a flexibilis laryngo-fiberoscop esetében az ajánlatkérő már az eredeti dokumentációban közölte, hogy „minimum 30 cm hasznos hosszt” vár el, mely feltételt utóbb nem módosította, csupán a hasznos hossz fogalmának megértéséhez adott támpontot a felperes kérelmére.

A mosó- és átfúvó pisztoly sűrített levegőhöz való csatlakozójának megadása a kiegészítő tájékoztatásban ugyancsak nem minősül a dokumentáció módosításának, mert az ajánlatkérő nem szabta az ajánlat érvényességének feltételül, hogy a megajánlott terméknek ilyen típusú csatlakozóval kell rendelkeznie. Az ajánlatkérő a kiegészítő tájékoztatásban csupán annyit közölt, hogy ő jelenleg milyen csatlakozóval rendelkezik, de azt nem tette műszaki elvárásként a dokumentáció részévé.

A bíróság megítélése szerint a felperes ezzel ellentétes álláspontja téves.

A fenti indokok alapján a bíróság az alperesi határozatot nem találta jogszabálysértőnek a felperes által hivatkozott körben, ezért a bíróság a felperes keresetét, mint megalapozatlant elutasította.

A felperes a közbeszerzési eljárást lezáró szerződés megkötését engedélyező végzés tekintetében kérte, hogy a bíróság az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 25.§ (1) bekezdése alapján forduljon bírói kezdeményezéssel az Alkotmánybírósághoz és kezdeményezze a Kbt. 144.§ (4) bekezdés utolsó mondatának utolsó tagmondata – jogorvoslat kizártsága – alaptörvény-ellenességének megállapítását, illetve az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását, mert ezen rendelkezés sérti az Alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz való jogát.

Az alperes az ajánlatkérő kérelme alapján a 2015. december 11. napján kelt D.819/11/2015. iktatószámú végzésével engedélyezte a Kbt. 144.§ (4) bekezdés alapján a közbeszerzési eljárást lezáró szerződés megkötését. A végzés ellen jogorvoslatnak a Kbt. 144.§ (4) bekezdése alapján nem volt helye.

A Kbt. 144.§ (4) bekezdése szabályozza azt az esetet, amikor a Döntőbizottság az ajánlatkérő kérelmére végzéssel engedélyezheti a közbeszerzési eljárást lezáró szerződés megkötését, ha annak előnyei meghaladják a szerződéskötéssel járó hátrányokat. Erre azonban csak kivételes esetben kerül sor, akkor, ha halasztást nem tűrő kiemelkedően fontos érdek vagy közérdek (nemzetgazdasági ok) védelme indokolja. A Közbeszerzési Döntőbizottság szigorúan értelmezi a fenti kitétel, ezért a kérelemben az okokat nem elég kifejteni, a kérelem benyújtását megalapozó indok igazolására szolgáló dokumentumokat is csatolni kell a kérelemhez. A Döntőbizottság a kérelem beérkezését követő öt napon belül dönt, a végzés ellen jogorvoslatnak nincs helye.

A felperes a jogorvoslati jog sérelme tekintetében hivatkozott többek között Magyarország Alaptörvényének XXVIII. cikk (7) bekezdésére, melynek alapján mindenkinek joga van ahhoz,

hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

A felperes a jogorvoslathoz való jog sérelme körében azt kifogásolta, hogy nem biztosított a fenti végzéssel szemben érdemi közigazgatási hatósági és bírósági felülvizsgálat joga, holott az a jogos érdekeit sérti, mert végérvényesen kizárja annak a lehetőségét, hogy pernyertessége esetén, esetleges későbbi nyertes ajánlattevőként az alperesi beavatkozóval szerződést köthessen.

Az Abtv. 25.§ (1) bekezdése alapján, ha a bírónak az előtte folyamatban levő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni, amelynek alaptörvény-ellenességét észleli, vagy alaptörvény-ellenességét az Alkotmánybíróság már megállapította, - a bírósági eljárás felfüggesztése mellett - az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *b*) pontja alapján az Alkotmánybíróságnál kezdeményezi a jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítását, illetve az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását.

A bíróság az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezését jelen perben nem tartotta indokoltnak, ezért a 12.K.27.050/201612. számú végzésével a felperes erre irányuló kérelmét elutasította.

A bíróság a felperes keresetét megalapozatlannak találta, ezért az alperesi határozat megváltoztatására és a felperes jogorvoslati kérelmében foglaltaknak megfelelő döntés meghozatalára, illetve az alperesi határozat hatályon kívül helyezésére és az alperes új eljárásra kötelezésére nem látott lehetőséget. Az ajánlatkérő 2015. november 13. napján a felperes ajánlatát a Kbt. 74.§ (2) bekezdés a) pontja alapján érvénytelenné nyilvánította és a felperest az eljárásból kizárta. Mindezek alapján a bíróság megítélése szerint az alperesnek a közbeszerzési eljárást lezáró szerződés megkötését engedélyező 2015. december 11. napján kelt D.819/11/2015. iktatószámú végzése a felperes jogát, jogos érdekét nem érinti, ezért a végzés bírósági felülvizsgálatát a felperes a jogorvoslati jog megnyílása esetén sem kezdeményezhetné.

A felperes pervesztes lett, ezért a bíróság a Pp. 78.§ (1) bekezdés alapján kötelezte az alperes jogi képviselővel felmerült jogtanácsosi munkadíj megfizetésére, melynek összegét a bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) bekezdése alapján állapította meg.

A 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) bekezdése szerint, ha a perben a pertárgy értéke nem állapítható meg, a munkadíj minden megkezdett tárgyalási óránként, valamint az ügyvédnek a pert megelőző és a peren kívül végzett igazolt tevékenységéért óránként 5.000,- Ft, de legalább 10.000,- Ft.

A bíróság e körben figyelembe vette, hogy az alperesi ellenkérelmet jogtanácsos szerkesztette és a perben egy tárgyalás megtartására került sor, ahol az alperest jogtanácsos képviselte, ezért a bíróság mérlegelése alapján az alperes jogi képviselőjének a beadvány elkészítésével, a hozzá kapcsolódó irattanulmányozással és a tárgyaláson való megjelenéssel összesen 5 órányi munkája merült fel, ezért a felperest 25.000,- Ft jogtanácsosi munkadíj megfizetésére kötelezte. A bíróság az alperesi képviselő részére a tárgyaláson való megjelenéssel összefüggésben további 5.500,- Ft útiköltséget állapított meg.

A perben az alperesi beavatkozót jogi előadó képviselte, ezért a bíróság az alperesi beavatkozó részére nem állapított meg ügyvédi munkadíjat. A Pp. 75.§ (2) bekezdése alapján a perköltséghez hozzá kell számítani a felet képviselő ügyvéd, jogtanácsos, illetve szabadalmi ügyvivő készkiadásait és munkadíját is. Ezen rendelkezés alapján azonban a jogi előadó

munkadíjának megtérítésére nincs lehetőség.

A tárgyi illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti illeték megfizetésére a felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 43.§ (3) bekezdés, valamint a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles.

Az ítélet elleni fellebbezési jogot a Kbt. 160.§ (5) bekezdése zárja ki.

Székesfehérvár, 2016. év május hó 3. napján

. Maár Zsuzsanna s.k.

bíró

A kiadmány hitelül: